

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoCsp/57/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5319201975
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5319201975.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a. s., so sídlom Bajkalská 30, 829 48 Bratislava, IČO: 31 335 004, proti žalovaným: 1/ M. N., nar. X.XX.XXXX, bytom T., V. E. XXX, XXX XX T., v zastúpení správcom konkurznej podstaty: Správcovská a poradenská, k.s., so sídlom Andreja Hlinku 3118, 022 01 Čadca, IČO: 50 499 084 a 2/ M. N., nar. XX.X.XXXX, bytom T., V. E. XXX, XXX XX T., žalovaný v rade 2/ právne zastúpený: JUDr. Peter Vachan, advokát s. r. o., so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO: 47 445 092, o zaplatenie 47 629,96 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaných v rade 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 9Csp/42/2019-132 zo dňa 20. januára 2022, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie vo vzťahu k žalovanému 2/ vo výrokoch II. až IV. **p o t v r d z u j e .**
- II. Rozsudok súdu prvej inštancie vo vzťahu k žalovanému 2/ vo výroku I. **z o s t á v a n e d o t k n u t ý .**
- III. Rozsudok súdu prvej inštancie vo vzťahu k žalovanému v rade 1/ vo výrokoch I. až IV. **z r u š u j e a k o n a n i e z a s t a v u j e .**
- IV. Žalobcovi **p r i z n á v a** voči žalovanému v rade 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.
- V. Žalobcovi voči žalovanému v rade 1/, a žalovanému v rade 1/ voči žalobcovi **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie konanie v časti o zaplatenie istiny 1 004,75 eur zastavil. Žalovaných v rade 1/ a 2/ zaviazal spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 46.641,17 € spolu s 5,69 % úrokom za úver ročne zo sumy 38.789,65 € od 18. 7. 2019 do 14. 8. 2019 a 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 38.789,65 € od 18. 7. 2019 do 14. 8. 2019, 5,69 % ročným úrokom za úver zo sumy 38.745,83 € od 15. 8. 2019 do 20. 9. 2019 a 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 38.745,83 € od 15. 8. 2019 do 20. 9. 2019, 5,69 % ročným úrokom za úver zo sumy 38.665,49 € od 21. 9. 2019 do 22. 10. 2019 a 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 38.665,49 € od 21. 9. 2019 do 22. 10. 2019, 5,69 % ročným úrokom za úver zo sumy 38.585,15 € od 23. 10. 2019 do 20. 11. 2019 a 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 38.585,15 € od 23. 10. 2019 do 20. 11. 2019, 5,69 % ročným úrokom za úver zo sumy 38.541,33 € od 21. 11. 2019 do 30. 12. 2019 a 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 38.541,33 € od 21. 11. 2019 do 30. 12. 2019, 5,69 % ročným úrokom za úver zo sumy 38.497,51 € od 31. 12. 2019 do 21. 1. 2020 a 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 38.497,51 € od 31. 12. 2019 do 21. 1. 2020, 5,69 % ročným úrokom za úver zo sumy 38.417,17 € od 22. 1. 2020 do

24. 2. 2020 a 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 38.417,17 € od 22. 1. 2020 do 24. 2. 2020, 5,69 % ročným úrokom za úver zo sumy 38.411,69 € od 25. 2. 2020 do 30. 4. 2020 a 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 38.411,69 € od 25. 2. 2020 do 30. 4. 2020, 5,69 % ročným úrokom za úver zo sumy 38.294,83 € od 1. 5. 2020 do 31. 12. 2020 a 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 38.294,83 € od 1. 5. 2020 do 31. 12. 2020, 5,69 % ročným úrokom za úver zo sumy 38.120,27 € od 1. 1. 2021 do 23. 2. 2021 a 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 38.120,27 € od 1. 1. 2021 do 23. 2. 2021, 5,69 % ročným úrokom za úver zo sumy 38.076,63 € od 24. 2. 2021 do 23. 3. 2021 a 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 38.076,63 € od 24. 2. 2021 do 23. 3. 2021, 5,69 % ročným úrokom za úver zo sumy 38.045,10 € od 24. 3. 2021 do 20. 4. 2021 a 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 38.045,10 € od 24. 3. 2021 do 20. 4. 2021, 5,69 % ročným úrokom za úver zo sumy 38.015,20 € od 21. 4. 2021 do 19. 5. 2021 a 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 38.015,20 € od 21. 4. 2021 do 19. 5. 2021, 5,69 % ročným úrokom za úver zo sumy 37.985,30 € od 20. 5. 2021 do 18. 6. 2021 a 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 37.985,30 € od 20. 5. 2021 do 18. 6. 2021, 5,69 % ročným úrokom za úver zo sumy 37.955,41 € od 19. 6. 2021 do 19. 7. 2021 a 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 37.955,41 € od 19. 6. 2021 do 19. 7. 2021, 5,69 % ročným úrokom za úver zo sumy 37.888,34 € od 20. 7. 2021 do 20. 8. 2021 a 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 37.888,34 € od 20. 7. 2021 do 20. 8. 2021, 5,69 % ročným úrokom za úver zo sumy 37.866,52 € od 21. 8. 2021 do 22. 9. 2021 a 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 37.866,52 € od 21. 8. 2021 do 22. 9. 2021, 5,69 % ročným úrokom za úver zo sumy 37.796,22 € od 23. 9. 2021 do 25. 10. 2021 a 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 37.796,22 € od 23. 9. 2021 do 25. 10. 2021, 5,69 % ročným úrokom za úver zo sumy 37.790,56 € od 26. 10. 2021 do 24. 11. 2021 a 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 37.790,56 € od 26. 10. 2021 do 24. 11. 2021, 5,69 % ročným úrokom za úver zo sumy 37.784,90 € od 25. 11. 2021 do 30. 12. 2021 a 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 37.784,90 € od 25. 11. 2021 do 30. 12. 2021, 5,69 % ročným úrokom za úver zo sumy 37.780,86 € od 31. 12. 2021 do zaplatenia, najneskôr do 15. 8. 2040 a 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 37.780,86 € od 31. 12. 2021 do zaplatenia v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku žalobu zamietol a žalobcovi voči žalovaným v rade 1/ a 2/ priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením, a ktorú náhradu sú žalovaní v rade 1/ a 2/ povinní uhradiť žalobcovi spolu a nerozdielne.

Dňa 19. 7. 2016 bola medzi žalobcom a žalovanými v rade 1/ a 2/ uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere číslo 4543902 4 04. Žalovaní v rade 1/ a 2/ sú v zmluve označení svojim menom, priezviskom, dátumom narodenia, rodným číslom, adresou trvalého pobytu. Na základe predmetnej zmluvy sa žalobca na preklopenie obdobia, kým žalovaní splnia všetky podmienky na pridelenie cieľovej sumy a poskytnutie stavebného úveru, zaviazal poskytnúť žalovaným medziúver pod číslom 4543902 1 05 vo výške 45.000,- € s tým, že pri dodržaní všetkých zmluvných podmienok, ako aj Všeobecných podmienok stavebného sporenia pre fyzické osoby (ďalej len „všeobecné podmienky“) sa medziúver zúčtuje bez osobitnej dohody s nasporenou sumou na účte stavebného sporenia, čím sa medziúver zmení na stavebný úver pod číslom 4543902 4 04 vo výške približne 26.632,41 €. Presná výška stavebného úveru sa bude rovnať rozdielu cieľovej sumy a nasporenej sumy pri pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom úvere. V čl. IV bod 4.2 si žalobca a žalovaní v rade 1/ a 2/ dojednali čerpanie úveru jednorazovo alebo postupným čerpaním s tým, že veriteľ realizuje výplatu úveru do výšky 90% úveru bez dokladov účelového použitia alebo pri refinancovaní predchádzajúcich účelových úverov do výšky splácaných úverov za predpokladu splnenia dohodnutých podmienok pre začatie čerpania úveru, pokiaľ v zmluve nie je dohodnuté inak. Úplné dočerpanie prostriedkov úveru nastane až po zdokladovaní účelového použitia celej cieľovej sumy v zmysle zákona č. 310/1992 Zb.. Úroková sadzba medziúveru bola dojednaná vo výške 5,69 % ročne. Výška mesačnej splátky úrokov z medziúveru bola v sume 213,38 €. Splátky boli splatné v 15. deň v mesiaci a počet splátok úrokov z medziúveru do pridelenia cieľovej sumy bol 192. Výška mesačného vkladu na existujúcu zmluvu o stavebnom sporení bola v sume 96,06 €. Termín konečnej splatnosti medziúveru, resp. stavebného úveru bola dojednaná ku dátumu 15. 8. 2040. Zmluva tiež obsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov pri medziúvere vo výške 5,99 % ročne. Celková čiastka medziúveru, ktorú sa žalovaní zaviazali zaplatiť, bola v sume 89.645,26 €. Výška odplaty na poskytnutie úveru zo sumy poskytnutých peňažných prostriedkov pre medziúver bola 6,89%. Zo zmluvy vyplýva aj údaj o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov spotrebiteľských úverov za predchádzajúci kalendárny štvrtrok v SR stanovená MF SR platnej ku dňu podpisu zmluvy vo výške 12,21%. Podľa čl. VIII. zmluvy sa žalovaní zaviazali zaplatiť žalobcovi okrem iných aj poplatky a náklady súvisiace s úverom, a to poplatok za spracovanie medziúveru vrátane zmluvnej dokumentácie vo výške 1,2% cieľovej sumy, min. 100,- € a maximálne 999,- €, ktoré si veriteľ zúčtuje pri prvom čerpaní peňažných prostriedkov úveru tak, že celková suma poukazovaných peňažných prostriedkov úveru bude znížená o výšku tohto poplatku. V čl. IX. zmluvy si žalobca a

žalovaní dojednali právo žalobcu účtovať zo zameškaných splátok úroky z omeškania maximálne vo výške stanovenej podľa predpisov občianskeho práva. Zároveň sa zmluvné strany dohodli, že v prípade vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru alebo odstúpenia od zmluvy, je žalobca oprávnený účtovať úroky z omeškania v maximálnej výške stanovenej podľa predpisov občianskeho práva. V čl. X. zmluvy si žalobca a žalovaní dojednali právo žalobcu ako veriteľa vyhlásiť mimoriadnu splatnosť celého zostatku úveru pred dohodnutou lehotou splatnosti, ak žalovaní ako dlžníci budú v omeškani s platením čo i len jednej splátky stavebného úveru, resp. úrokov z medziúveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, alebo v omeškani s platením čo i len jedného vkladu na účet zmluvy o stavebnom sporení po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru je dlžník povinný zaplatiť celý zostatok úveru vrátane príslušenstva veriteľovi v lehote určenej veriteľom v písomnom oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru alebo odstúpení od zmluvy je žalobca ako veriteľ oprávnený zúčtovať nasporenú sumu na účte zmluvy o stavebnom sporení, ku ktorej je medziúver poskytnutý so sumou poskytnutého medziúveru, dlžných úrokov a poplatkov.

Podľa výpisu z účtu medziúveru bola žalovaným v rade 1/ a 2/ vyplatená z titulu medziúveru dňa 27. 7. 2016 suma vo výške 29.800 €, dňa 8. 8. 2016 suma vo výške 10.700,- €, t. j. spolu 40.500,- € a na poplatok za spracovanie medziúveru bola započítaná suma 540,- €. Žalovaní v rade 1/ a 2/ žalobcovi uhradili po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru sumu 1.744,37 € a v priebehu konania sumu spolu vo výške 1 008,79 €. Na stavebnom sporení mali ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru usporenú sumu 505,98 €. Žalovaní ďalej žalobcovi po začatí konania uhradili postupnými úhradami spolu sumu vo výške 1.004,75 €, keď dňa 14. 8. 2019 uskutočnili vklad v sume 43,82 €, dňa 20. 9. 2019 v sume 80,34 €, dňa 22. 10. 2019 v sume 80,34 €, dňa 20. 11. 2019 vklad v sume 43,82 €, dňa 30. 12. 2019 vklad v sume 43,82 €, dňa 21. 1. 2020 vklad v sume 80,34 €, dňa 24. 2. 2020 vklad v sume 5,48 €, dňa 30. 4. 2020 vklad v sume 116,86 €, dňa 31. 12. 2020 vklad v sume 174,56 €, dňa 23. 2. 2021 vklad v sume 43,64 €, dňa 23. 3. 2021 vklad v sume 31,52 €, dňa 20. 4. 2021 vklad v sume 29,90 €, dňa 19. 5. 2021 vklad v sume 29,90 €, dňa 18. 6. 2021 vklad v sume 29,90 €, dňa 19. 7. 2021 vklad v sume 67,07 €, dňa 20. 8. 2021 vklad v sume 21,82 €, dňa 22. 9. 2021 vklad v sume 70,30 €, dňa 25. 10. 2021 vklad v sume 5,66 €, dňa 24. 11. 2021 vklad v sume 5,66 € a dňa 30. 12. 2021 sumu vo výške 4,04 €.

Vzhľadom k tomu, že žalobca zobral žalobu v časti zaplatenia istiny 1 004,75 eur v súlade s § 145 ods. 2 v spojení z § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) späť, konanie v tejto časti zastavil. Súhlas žalovaných so späťvzatím žaloby v tejto časti nebol potrebný, nakoľko k späťvzatiu došlo skôr, než začalo pojednávanie.

Žalovaní uzatvorenie predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere nesporovali, avšak žalovaný v rade 2/ sporoval platnosť uvedenej zmluvy, keď žalobca mu poskytol úver vo výške 41 040 eur, pričom predložená zmluva obsahuje záväzok žalobcu poskytnúť im úver vo výške 45 000 eur a pri zohľadnení článku VIII., bod 8.1, kde sa uvádza, že suma poplatkov je najviac 999 eur, mal žalobca žalovaným poskytnúť úver vo výške 44 001 eur. S predmetným názorom sa nestotožnil, nakoľko zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvou konsenzuálnou, nie reálnou a vzniká už dohodou zmluvných strán o jej obsahu. Napokon strany v zmluve v čl. IV, bod 4.2 a bod 4.3 si dojednali, že žalobca realizuje výplatu úveru do výšky 90 % bez dokladov účelového použitia, alebo pri refinancovaní predchádzajúcich úverov od výšky splácaných úverov a úplné dočerpanie prostriedkov úveru nastane až po zdokladovaní účelového použitia celej cieľovej sumy v zmysle zákona č. 310/1992 Zb. Rovnako sa nestotožnil, že zmluva je neplatná z dôvodu, že predmetom zmluvy je poskytnutie úveru 45 000 eur a všetky náležitosti, ako aj RPMN a úroková sadzba sa viažu k úveru vo výške 45 000 eur, pričom úver bol poskytnutý v nižšej sume. Ako už bolo uvedené, dojednali si postupné čerpanie úveru a žalovaní netvrdili a nepreukázali, že splnili všetky podmienky na to, aby im bol vyplatený celý dojednaný úver, napriek tomu im tento nebol doplatený. Ak žalovaní nepredložili dôkazy o splnení podmienok pre dočerpanie úveru, nemôže ísť táto okolnosť na ťarchu žalobcu. Vzhľadom k tomu, na obranu žalovaného v rade 2/ o bezdôvodnom obohatení pri neplatnej zmluve a vznesenú námietku premlčania pre vydanie bezdôvodného obohatenia, vyhodnotil ako nedôvodnú.

Zmluvu o úvere vyhodnotil ako spotrebiteľskú zmluvu a úver a právny vzťah ňou založený, ako spotrebiteľský, na ktorý sa vzťahujú nielen ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka, ale aj ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zákona č. 310/1992 Zb. Uvedená spotrebiteľská zmluva obsahovala všetky podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Účastníci zmluvy dojednali, že žalobca ako veriteľ zrealizuje výplatu úveru do výšky 90% úveru bez dokladov účelového použitia alebo pri refinancovaní predchádzajúcich účelových úverov do výšky splácaných úverov a úplné dočerpanie prostriedkov úveru nastane až po zdokladovaní účelového použitia celej cieľovej sumy. Zmluva obsahuje údaj o termíne konečnej splatnosti medziúveru/stavebného úveru ku dňu 15.8.2010, údaj o RPMN pri medziúvere 5,99%, údaj o výške medziúveru v sume 45 000 eur, údaj o celkovej čiastke medziúveru,

ktorú musí dlžník zaplatiť 89 645,26 eur, ako aj údaj o priemernej hodnote RPMN spotrebiteľských úverov vo výške 12,21%. Vzhľadom k tomu a uvedenou celkovou výškou medziúveru, ako aj s prihliadnutím k tomu, že žalovaní nepreukázali, že podmienky pre dočerpanie úveru splnili, nesplnenie tejto podmienky zo strany žalovaných, podmieňujúce dočerpanie úveru, nemôže ísť na ťarchu žalobcu, obranu žalovaného v rade 2/, že zmluva neobsahuje údaj o celkovej výške úveru, ktorý by viedol k tomu, že úver poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere je bezúročný a bez poplatkov, vyhodnotil ako nedôvodnú. Ako nedôvodnú vyhodnotil aj obranu žalovaného v rade 2/, že úver je bezúročný a bez poplatkov z toho dôvodu, že zmluva obsahovala nesprávny údaj RPMN, keď obsahuje vo výške 12,21 %, pričom podľa vyhlášky MF SR č. 289/2010 Z. z. za prvý štvrtrok 2016 bola priemerná RPMN so zmluvnou splatnosťou 10 rokov vo výške 4,22 %. Zákon č. 129/2010 Z. z. v žiadnom zo svojich ustanovení neupravuje možnosť sankcionovania veriteľa, ak uviedol nesprávnu výšku priemernej RPMN uvedením vyššej výšky priemernej RPMN, než bola jej skutočná výška. Uvedené by bolo možné v prípade nesprávnosti údajov o priemernej RPMN v neprospech spotrebiteľa, t. j. v prípade, ak by bola v zmluve uvedená priemerná RPMN v nižšej výške, ako je skutočná výška, čo by mohlo viesť spotrebiteľa k nesprávnemu záveru, jeho zavedeniu, že úver mu poskytnutý je výhodnejší, ako mu v skutočnosti poskytnutý bol. Rovnako bolo preukázané, že žalobca overoval bonitu žalovaných a prepočet bonity vyšiel s výsledkom, že bonita je dostatočne vysoká. Na preukázanie predložil žiadosť o spotrebiteľský úver, potvrdenie o príjme žalovaného v rade 2/, výplatné pásky žalovaného v rade 2/, potvrdenie o príjme žalovaného v rade 1/, výplatné pásky žalovaného v rade 2/, ako aj lustráciu vykonanú žalobcom v príslušných registroch vo vzťahu k žalovaným. Preto žalobca neporušil svoju povinnosť v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., ktorá by mala za následok, že poskytnutý úver by bol bezúročný a bez poplatkov.

Predloženým výpisom z medziúveru bolo preukázané, že žalobca žalovaným vyplatil z titulu medziúveru celkom sumu 41 040 eur a suma 540 eur bola započítaná na poplatok za spracovanie medziúveru. Dojednanie poplatku za poskytnutie úveru si žalobca a žalovaný dojednali v článku VIII., bod 8.1 zmluvy, ktorý mal predstavovať 1,2 % z cieľovej sumy, minimálne 100 eur a max. 999 eur, ktorú sumu si žalobca ako veriteľ zúčtuje pri čerpaní peňažných prostriedkov. Cieľová suma medziúveru bola 45 000 eur a suma poplatku 1,2 % predstavovala 540 eur a túto sumu i žalobca zúčtoval. Dojednanie poplatku za poskytnutie úveru reguluje § 499 Obchodného zákonníka. Žalovaní porušenie povinností riadne a včas splácať splátky úrokov medziúveru žiadnym spôsobom nerozporovali. Netvrdili a nepreukázali, že so splácaním splátok sa do omeškania nedostali a neboli v tomto omeškaní s čo i len jednou splátkou medziúveru po dobu dlhšiu ako tri mesiace. Na strane žalobcu preto dôvodne v súlade s čl. X zmluvy vzniklo právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť celého zostatku úveru s príslušenstvom pred dohodnutou lehotou splatnosti. Žalobca listom zo dňa 10.7.2017 označeným ako „upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti“ žalovaným oznámil, že dňa 20.7.2017 vyhlási mimoriadnu splatnosť ak neuhradia dlžné splátky, vrátane splátky za mesiac júl 2017 vo výške 1 178,13 eur, ktoré upozornenie bolo žalovaným doručené dňa 17.7.2017. Listom z 8.8.2017 označeným ako „oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru“, ktorý bol žalovaným doručený dňa 11.8.2017 žalobca žalovaným oznámil, že ku dňu 8.8.2017 nastala mimoriadna splatnosť celého úveru zo zmluvy o stavebnom sporení a zmluvy o medziúvere.

Teda suma medziúveru a vyčerpaného úveru predstavovala 41 040 eur ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, nasporenú sumu vo výške 505,98 eur žalobca zúčtoval so sumou poskytnutého úveru, a preto zostatok poskytnutého medziúveru predstavoval 40 534,02 eur. Po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru do podania žaloby žalovaní uhradili sumu 1 744,37 eur a zostatok medziúveru tak predstavoval 38 789,65 eur. Ďalej bolo nesporné, že žalovaní po začatí konania uhradili žalobcovi postupnými úhradami spolu sumu 1 004,75 eur (v ktorej časti bola žaloba čiastočne zobrať späť), a preto zostatok úveru predstavuje sumu 37 784,90 eur. Predloženým výpisom z účtu mal preukázané, že žalovaní dňa 30.12.2021 ešte uhradili 4,04 eur, a preto neuhradený zostatok predstavuje 37 780,86 eur. V tejto časti zostatku medziúveru žalobcom uplatnený nárok vyhodnotil v súlade s § 497 Obchodného zákonníka v spojení s § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka ako dôvodný a vo zvyšku uplatneného nároku na zaplatenie istiny medziúveru, presahujúceho sumu 37 780,86 eur ako nedôvodný zamietol. Rovnako žalobcovi priznal vyčíslené úroky z úveru ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti vo výške 589,05 eur, ktorú sumu žalovaní nerozporovali.

Ako dôvodný vyhodnotil i nárok na úrok za úver vo výške 5,69 % ročne vyčíslený za obdobie od 9.8.2017 do 17.7.2019 vo výške 4 372,14 eur a úrok za úver vo výške 5,69 % ročne postupne znižovaný o žalovanými v rade 1/ a 2/ vykonané úhrady, a počnúc od 18.9.2019, najdlhšie však do dojednaného termínu konečnej splatnosti, t. j. 15.8.2040. V tejto súvislosti poukázal na to, že zmluva o úvere v zmysle § 497 a § 502 Obchodného zákonníka je odplacnou zmluvou. Dohodnuté úroky predstavujú cenu peňazí za

ich poskytnutie na vopred dohodnuté konkrétne obdobie, čo znamená, že táto cena musí byť stanovená už v čase uzatvorenia zmluvy o úvere a dlžník presne vie, koľko bude povinný za poskytnuté peniaze veriteľovi zaplatiť. V prípade vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru veriteľovi prináleží úrok z istiny vo výške, ktorú by žalovaný ako dlžník zaplatil pri riadnom plnení svojho záväzku splácať poskytnutý úver, ako cenu poskytnutých peňazí (uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo/113/2019).

Žalobcovi, keďže žalovaní sa s plnením svojho záväzku voči žalobcovi dostali do omeškania, prináleží v súlade s § 369 ods. 3 Obchodného zákonníka i nárok na zaplatenie úroku z omeškania. Tento mu však prináleží iba z istiny medziúveru, s úhradou ktorého sa žalovaní dostali do omeškania a neprináleží mu nárok na úrok z omeškania z vyčíslených dojednaných zmluvných úrokov. Úrok z omeškania neprináleží z príslušenstva úveru a zmluvné dojednané úroky príslušenstvom úveru nepochybne sú. Preto žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie vyčísleného úroku z omeškania za obdobie od 9.8.2017 do 17.7.2019 vo výške 3 899,12 eur považoval za dôvodný, ako aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatenej istiny medziúveru od 18.7.2019 z jednotlivých súm ako žalovaní postupne splácali úver tak, ako je to uvedené vo výroku napadnutého rozsudku. Vo zvyšku žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1 CSP, keď žalobcovi voči žalovaným priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % a o výške bude rozhodnuté samostatným uznesením.

2. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podali odvolanie žalovaní, keď namietali, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázali na to, že zo samotného označenia medziúveru vyplýva, že ide o spotrebiteľský úver a je v rozpore so znením § 4 zákona č. 129/2010 Z. z., ak samotná zmluva obsahuje obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., ktoré sa vzťahujú na sumu 45 000 eur a nie na reálne poskytnutých 90 % celkovej výšky úveru. Ak zo strany žalobcu bol poskytnutý úver 41 400 eur, minimálne úroková sadzba, údaj o RPMN a odplata má vychádzať z celkovej výšky 41 400 eur. Avšak žalobca vychádzal z poskytnutého úveru vo výške 45 000 eur, preto ide o nekalú obchodnú prax v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti v zmysle § 7 ods. 2 písm. a) zákona č. 250/2007 Z. z. Pri neplatnej zmluve sú zmluvné strany povinné vysporiadať sa v zmysle zásad o vydaní bezdôvodného obohatenia, z uvedeného dôvodu je pohľadávka žalobcu premlčaná v celom rozsahu, pretože subjektívna dvojročná premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia uplynula 19.7.2018 a objektívna trojročná 19.7.2019, a preto vzniká námietka premlčania. Ak odvolací súd neposúdi zmluvu o spotrebiteľskom úvere za neplatný právny úkon, zmluva je bezúročná a bez poplatkov, a to z dôvodu, že neobsahuje všetky podstatné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. a) až y) zákona č. 129/2010 Z. z., pričom poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline 7Co/161/2018. Zmluva o úvere nemá obsahovať údaj o vážených priemeroch hodnôt RPMN za všetky typy spotrebiteľských úverov, uvedenie nesprávnej výšky priemernej RPMN 12,21 % má za následok absenciu údajov o priemernej RPMN a z uvedeného vyplýva, že podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca neuviedol žiadne znenie právneho predpisu, ktorý by mu prikazoval uvádzať namiesto priemernej RPMN údaj o váženom priemere priemerných hodnôt ročnej percentuálnej miery nákladov za všetky typy spotrebiteľských úverov. Žalobca obhajuje poplatok za poskytnutie úveru vo výške 540 eur, avšak zo strany žalobcu došlo k okamžitému započítaniu poplatku za poskytnutie úveru, a preto zmluva obsahuje nesprávny údaj o celkovej výške úveru, ktorý bol použitý pri výpočte RPMN, čo má za následok nesprávny údaj o RPMN. Žalobca si kompenzoval poplatok už na úvod zmluvného vzťahu, a takto ukrátil spotrebiteľa o skutočnú výšku dojednaného spotrebiteľského úveru, pričom ide o neprístupný postup, ktorý je v rozpore so záverom Súdneho dvora EÚ vo veci C-377/2014. Preto údaje o RPMN, úroveňnej sadzbe a výške splátok vychádzali z nesprávnej výšky úveru. Poukazovali na rôzne rozhodnutia všeobecných súdov. Navrhovali napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť a priznať mu nárok na náhradu trov konania.

3. Žalobca k odvolaniu žalovaných uviedol, že pokiaľ namietajú neplatnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, tak poukazuje na článok IV. zmluvy, v ktorom bol upravený spôsob čerpania úveru, a to v prvej fáze 90 % požadovanej sumy a následne po doložení dokladov o účele použitia celej výšky požadovaných prostriedkov v zmysle zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení žalobca vyplatí zvyšných 10 % požadovanej sumy. V zmysle čl. III, bod 3.3 na toto preukázanie mali žalovaní 24 mesiacov. Žalovaní nepredložili doklady účelového použitia, preto do vyhlásenia splatnosti nebola dočerpaná celá suma požadovaného úveru. Uviedol, že do dočerpania požadovanej výšky úveru bol dohodnutý 5,69 % p. a. úrok za úver účtovaný zo sumy čerpaného úveru vo výške 194,60 eur (v zmluve o úvere dohodnutá splátka úrokov 213,38 eur), žalobca od žalovaných nepožadoval viac, ako bolo dohodnuté v zmluve. Nestotožňuje sa, že ide o nekalú obchodnú prax, nakoľko úver mal byť

čerpaný vo výške 45 000 eur, no žalovaní ho v zásade v krátkej lehote po čerpaní prestali splácať, nebol priestor na dočerpanie a žalobca musel pristúpiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. Uvedené nebolo pre žalovaných nepriaznivejšie, nakoľko splátky, ktoré do splatnosti platili, boli v nižšej sume. Žiadnym spôsobom žalovaných nepoškodil, len opakuje, že žalovaní porušili svoje povinnosti skôr ako bola naplnená lehota a podmienky na dočerpanie zostávajúcich 10 % úveru. Pokiaľ ide o priemernú RPMN, súd prvej inštancie námietku žalovaných považoval za nedôvodnú, nakoľko uvedený údaj žiadnym spôsobom nepoškodzuje spotrebiteľa. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Martin sp. zn. 10Csp/1/2022. Poplatok za spracovanie úveru žiadnym spôsobom neovplyvnil výšku RPMN, a aj keby suma poplatku nebola zahrnutá do sumy vyplateného úveru, alebo bola by evidovaná osobitne ako poplatok, uvedené by nemalo žiaden vplyv na výpočet RPMN a táto hodnota by bola rovnaká. Navrhuje napadnuté rozhodnutie potvrdiť.

4. Žalovaní v replike uviedli, že zotrvávajú na všetkých doterajších vyjadreniach v podanom odvolaní a rovnako zotrvávajú na svojom odvolacom návrhu.

5. Žalobca v duplike uviedol, že trvá na svojich doterajších vyjadreniach.

6. Krajský súd v Žiline ako odvolací súd (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana a proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal rozhodnutie v intenciách § 379 a § 380 CSP a napadnutý rozsudok ako vecne správny vo vzťahu k žalovanému v rade 2/ podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Konanie vo vzťahu k žalovanému v rade 1/ zastavil, nakoľko bol po vyhlásení rozsudku súdu prvej inštancie na jeho osobu vyhlásený konkurz.

7. Odvolací súd je viazaný dôvodmi odvolania a len v tomto rozsahu sa zaoberá predmetným odvolaním, keď žalovaní v predmetnom odvolaní namietali neplatnosť zmluvy o úvere a z toho dôvodu môže byť priznané žalobcovi iba bezdôvodné obohatenie, ktoré však už v súčasnej dobe je premlčané, subjektívna premlčacia dvojročná doba mala uplynúť dňa 19.7.2018 a objektívna trojročná 19.7.2019, a preto vznášajú námietku premlčania, a napokon namietali, že v opačnom prípade je zmluva bezúročná a bez poplatku, nakoľko je uvedená nesprávna RPMN, keď pri výpočte RPMN žalobca vychádzal z poskytnutého úveru vo výške 45 000 eur a v skutočnosti bol poskytnutý vo výške 41 400 eur a poplatok za poskytnutý úver bol zúčtovaný ihneď pri poskytnutí úveru, teda s touto čiastkou žalovaní vôbec nedisponovali. Taktiež namietali, že zmluva neobsahuje priemernú RPMN a namiesto toho iba údaj o váženom priemere RPMN.

8. Odvolací súd tak, ako súd prvej inštancie sa nestotožňuje s názorom žalovaného, že zmluva o spotrebiteľskom úvere je neplatná z dôvodu, že táto obsahuje obligatórne náležitosti, ktoré sa vzťahujú na sumu 45 000 eur a nie na reálne poskytnutých 90 % celkovej výšky úveru. Ako už súd prvej inštancie konštatoval, zmluvné strany pri dojednaní spotrebiteľského úveru mali dojednané čerpanie úveru, a to spôsobom prvotne pri podpise zmluvy vo výške 90 % a následne v zmysle ustanovení zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom úvere bolo dojednané, že dočerpanie úveru vo výške 10 % bude potom, ako žalovaní splnia podmienku, a to predložia účel vynaložených nákladov na použitie tohto úveru. Nakoľko však žalovaní nespĺnili uvedenú podmienku, nedošlo k dočerpaniu spotrebiteľského úveru. Teda porušenie zmluvných podmienok nastalo zo strany žalovaných, a preto k dočerpaniu úveru nedošlo pre správanie sa žalovaných. Žalobca ako veriteľ bol pripravený plniť v zmysle zmluvy, pokiaľ by boli žalovaní splnili dohodnutú podmienku. Na základe toho sa odvolací súd nezaoberal tvrdeným bezdôvodným obohatením žalovanými a následne vznesenou námietkou premlčania. Z uvedených dôvodov žalobca správne vychádzal aj pri stanovení RPMN z dohodnutej sumy úveru 45 000 eur.

9. Zmluvné strany mali v zmluve jasne dohodnutú celkovú výšku úveru, ako aj celkovú čiastku, ktorú budú musieť uhradiť a tieto boli jasne uvedené v základnej zmluve, v amortizačnej tabuľke pre medziúver a stavebný úver, ktorá bola neoddeliteľnou prílohou úverovej zmluvy. Rovnako z týchto dokumentov je zrejmý i poplatok za spracovanie úveru vo výške 540 eur, pričom v čl. VIII bod 8.1. zmluvy bolo dohodnuté, že poplatok za spracovanie medziúveru vrátane zmluvnej dokumentácie si veriteľ (žalobca) zúčtuje pri prvom čerpaní prostriedkov úveru tak, že celková suma poukazovaných peňažných prostriedkov úveru bude znížená o výšku tohto poplatku. Nárok na poplatok za spracovanie úveru vyplýva z § 499 Obchodného zákonníka. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca žalovaným poskytol úver aj na zaplatenie predmetného poplatku, ktorého splatnosť si v zmluve riadne dohodli. Preto v

kontexte so závermi Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-377/14 je nutné poukázať na to, že zmluvné strany sa dohodli, že celková suma poukazovaných peňažných prostriedkov bude znížená o sumu spracovateľského poplatku a táto skutočnosť nemala vplyv na výpočet RPMN, pričom z vyjadrenia Národnej banky Slovenska predložené v inej veci (Okresný súd Martin sp.zn. 10Csp/90/2019) vyplýva, že spracovateľský poplatok za poskytnutie úveru, ktorý je splatný v deň uzatvorenia zmluvy, môže byť zohľadnený pri výpočte RPMN dvoma spôsobmi :

1. na ľavej strane základnej rovnice je súčasná hodnota úveru dohodnutého v zmluve a na pravej strane je súčasná hodnota splátky poplatku za poskytnutie úveru a súčasná hodnota anuitných splátok úveru, pričom splátka poplatku za poskytnutie úveru je nulovou splátkou,
2. výška poplatku za poskytnutie úveru sa odpočíta od sumy úveru dohodnutej v zmluve a výsledná suma sa použije na ľavej strane základnej rovnice a na pravej strane rovnice je poplatok za poskytnutie úveru nulový.

Pri oboch matematických zápisoch základnej rovnice na výpočet RPMN je výsledok výpočtu hodnoty RPMN rovnaký.

10. Pokiaľ je v odvolaní namietané, že zmluva neobsahuje náležitosť zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 písm. y/ zák.č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy, a to priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov, ale vážený priemer priemerných hodnôt RPMN vo výške 12,21 %, odvolací súd poukazuje na to, že predmetné ustanovenie bolo zák.č. 438/2015 Z.z. s účinnosťou od 23.12.2015 prečíslované na § 9 ods. 2 písm. z/ a následne zákonom č. 279/2017 Z.z. z 12.10.2017 došlo k vypusteniu tohto ustanovenia zo zákona. Podľa čl. 10 ods. 2 písm. g/ Smernice Európskeho parlamentu a rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/105/ES (ďalej len „Smernica“) zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery. Teda v zmysle Smernice nie je povinnou náležitosťou zmluvy priemerná RPMN. V dôvodovej správe k zákonu č. 279/2017 Z.z., ktorým došlo k vypusteniu ustanovenia § 9 ods. 2 písm. z/ zo zák.č. 129/2010 Z.z. sa uvádza, že : „Legislatívno-technická úprava v nadväznosti na zabezpečenie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len "smernica 2008/48/ES") aj v spojitosti s úpravou náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v § 9 ods. 2. Vypustenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo nevyhnuté z dôvodu záverov Rozsudku Súdneho dvora Európskej únie z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s./Klára Bíróová. V zmysle uvedeného rozsudku zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať len náležitosti výslovne uvedené v čl. 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES, a to vzhľadom k tomu, že touto smernicou sa zabezpečuje úplná harmonizácia v oblasti spotrebiteľských úverov (v článku 22 ods. 1 smernice 2008/48/ES je uvedené, že „členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice“). Zmluva o spotrebiteľskom úvere môže obsahovať aj prípadné iné zmluvné podmienky zakotvené v čl. 10 ods. 2 písm. u) smernice 2008/48/ES, avšak tieto podmienky musia byť individuálne dohodnuté so spotrebiteľom v rámci ich úverového zmluvného vzťahu, ako to vyplýva z bodu 57 predmetného rozsudku. Ustanovenie čl. 10 ods. 2 písm. u) smernice 2008/48/ES by sa nemalo podľa bodu 58 rozsudku vykladať tak, že oprávňuje členské štáty, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 uvedenej smernice. Ak by sme predmetné ustanovenia ponechali v zákone č. 129/2010 Z. z., Slovenská republika by išla nad rámec podmienok stanovených smernicou. Súčasne zákon neobmedzuje veriteľa v tom, aby nad rámec zákona dohodol so spotrebiteľom doplnenie ustanovení, ktoré pomáhajú spotrebiteľovi pochopiť rozsah jeho záväzku. V záujme každého veriteľa, ktorého zámerom je zodpovedné podnikanie a poskytovanie spotrebiteľských úverov je poskytnutie čo najkomplexnejšieho rozsahu informácií. Veriteľ môže do zmluvy uviesť aj ďalšiu informáciu, napr. odplatu pre daný spotrebiteľský úver.“

11. Preto pokiaľ ide o to, či zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov, eurokonformným výkladom § 9 ods. 2 písm. y/ zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy (neskôr § 9 ods. 2 písm. z/) dospel odvolací súd k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov. Vychádzajúc z účelu Smernice odvolací súd uzatvára, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala priemernú hodnotu RPMN. Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. y/ zák.č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy vyžadovalo takúto náležitosť

zmluvy, uvedené ustanovenie sa odchyľovalo od ustanovení Smernice, a to konkrétne čl. 10 ods. 2 písm. g), pričom z čl. 21 Smernice vyplýva, že „keďže táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia, členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice“. Vzhľadom na uvedené došlo napokon zákonom č. 279/2017 Z.z. k vypusteniu sporného ustanovenia, a preto odvolací súd dospel k záveru, že odvolacia námietka v tejto časti je nedôvodná a skutočnosť, že zmluva neobsahuje priemernú RPMN, nespôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

12. Vychádzajúc z vyššie konštatovaného, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie vo vzťahu k žalovanému v rade 2/ ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil spolu so závislým výrokom o nároku na náhradu trov konania, keď súd prvej inštancie správne aplikoval zásadu úspechu v konaní.

13. O trovách odvolacieho konania rozhodol s poukazom na § 396 ods. 1 CSP, aplikujúc § 255 ods. 1 CSP, keďže žalobca mal v odvolacom konaní plný úspech, preto mu priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rade 2/ v plnom rozsahu.

14. Krajský súd po vykonanom šetrení v registri úpadcov zistil, že dňa 27.06.2022 (po vyhlásení rozsudku súdom prvej inštancie) bolo v Obchodnom vestníku č. 123/2022 zverejnené uznesenie Okresného súdu Žilina sp. zn. 3OdK/58/2022 zo dňa 20.06.2022, ktorým bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka - žalovaného v rade 1/. Za správcu bol ustanovený: Správcovská a poradenská, k.s., so sídlom Andreja Hlinku 3118, 022 01 Čadca.

15. Podľa § 167b ods. 1 zák.č. 7/2005 o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZKR“), oprávnenie dlžníka nakladať s majetkom podliehajúcim konkurzu, ako aj konať vo veciach týkajúcich sa tohto majetku vyhlásením konkurzu prechádza na správcu; správca koná v mene a na účet dlžníka.

16. Podľa § 167e ods. 1 zákona o konkurznom konaní (ďalej len „ZoKR“), ak bol vyhlásený konkurz, súd bez zbytočného odkladu zastaví konanie, v ktorom sa uplatňuje pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze (§ 166a) alebo sa považuje za nevymáhateľnú (§ 166b).

17. Konkurzné konanie je osobitým druhom civilného konania, ktorého účelom je tiež uspokojenie pohľadávok veriteľov. Pohľadávky sa v tomto konaní uspokojujú speňaním úpadcovho majetku v čo najkratšom čase a v čo najvyššej miere. V konkurze je úpadca chránený pred exekúciami a inými súdnymi konaniami a jeho výsledkom je zánik vymáhateľnosti dlhov úpadcu za podmienok stanovených zákonom.

18. Uznesenie Okresného súdu Žilina sp. zn. 3OdK/58/2022 zo dňa 20.06.2022 zverejneného v Obchodnom vestníku č. 123/2022 dňa 27.06.2022 o vyhlásení konkurzného konania na majetok žalovaného v rade 1/ bolo vydané až po vydaní napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie. Súdne konanie sa v zmysle vyššie uvedeného začalo skôr a rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo vyhlásené tiež skôr (ktoré nenadobudlo právoplatnosť) ako bolo v obchodnom vestníku uverejnené uznesenie o vyhlásení konkurzu na majetok žalovaného v rade 1/, preto aj krajský súd v rámci preskúmvacej činnosti má povinnosť zastaviť konanie pre už prebiehajúce konanie o oddĺžení.

19. Vzhľadom na vyššie uvedené zákonné ustanovenia a vzhľadom na skutočnosť, že na majetok žalovaného v rade 1/ bol vyhlásený konkurz, ktorý do dňa vydania tohto uznesenia, stále prebieha, krajský súd rozhodnutie súdu prvej inštancie vo vzťahu k žalovanému v rade 1/ zrušil a konanie zastavil v zmysle § 167e ods. 1 ZoKR.

20. O nároku na náhradu trov konania k časti zastavenia konania voči žalovanému v rade 1/ rozhodol krajský súd podľa § 257 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi voči žalovanému v rade 1/ a žalovanému v rade 1/ voči žalobcovi nepriznal nárok na náhradu trov konania. Odvolací súd mal za to, že v prípade vyhlásenia konkurzu na majetok žalovaného 1/ zákon o konkurze a reštrukturalizácii ukladá povinnosť súdu ex lege zastaviť konanie (§ 167e ods. 1). Z týchto dôvodov nie je možné ustáliť, ktorá sporová strana procesne zavinila zastavenie konania v tejto časti. Zavinenie je pritom treba posudzovať výlučne z procesného hľadiska, t.j. podľa procesného výsledku, nie podľa hmotného práva. V danej sporovej veci išlo o okolnosť, ktorá nastala bez toho, že by niektorá zo strán sporu vyvinula

procesnú aktivitu v civilnom sporovom konaní, ktorá by viedla k zastaveniu konania, čo malo za následok nepoužiteľnosť § 256 CSP. Z týchto dôvodov odvolací súd pristúpil k aplikácii § 257 CSP, pretože mal za to, že stav, ktorý v konaní nastal je výnimočný a vyvolaný vyhlásením konkurzu na žalovaného 1/, a preto žiadnej z týchto strán nárok na náhradu trov konania nepriznal.

21. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
 - b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
 - c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
 - d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
 - e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
 - f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.
- (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)